

הקדוש ברוך הוא אומוז בו ולא עוזב אותו.

דבר אחר דבקה נפשי אחריו - להתעטר דרגתו למעלה. שהרי כאשר נדבקת הדרגה ההיא ושל (תברכה, וכשהתגלגלת) בדרגות העליונות לעלות אחריו, אז הימין אומוז בה להעלותה ולחברה בחבור אחד פראוי, כמו שנאמר ותאחזני ימינך, וכתוב וימינו תחבקני, ועל כן בי תמכה ימינך.

וכשאוחז בו בקדוש-ברוך-הוא, אז פתוב שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. והוא יחוד אחד וחבור אחד. וכשהוא חבור אחד, אז מתמלאת אותה דרגה שלו ומתברכת.

וכשמחמדיים כל אותם הרהטים, מתמלאים לארבעת צדדי העולם, וכל העדרים משקים, כל אחד ואחד לצדו. וכשבא יעקב לתקן את הדרגה הזו, בחר לו צד הימין שראוי לו, והצד האחר שלא ראוי לו נפרד ממנו, כמו שכתוב וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן. לבדו - הנה לבדו שלא ישתמש בתועבות האחרות שבצדדים האחרים. אשרי חלקם של ישראל, שעליהם פתוב (דברים יד) כי עם קדוש אתה לה' אלהיך ובך בחר ה' וגו'.

ובא וראה, יעקב הוא המשבח של האבות והוא הפלל של כלם, ומשום שהוא הפלל של הפלל, משום כך הוא עומד להאיר ללבנה, שיעקב הוא עומד לתקן את תפלת ערבית.

וכך התקון ההוא הוא פראוי לו. כל אותם הצדדים הקדושים, כלם בתקון התקין בצדו, והפריד חלקו

קדשא ברוך הוא אחיד ביה, ולא שביק ליה.

דבר אחר דבקה נפשי אחריו, לאתעטרא דרגיה לעילא, דהא כד אתדבק ההוא דרגא (ס"א דיליה אתברכא וכד אתגלייא) בדרגין עלאין לסלקא בתרייהו, כדין ימינא אחיד ביה לסלקא ליה, ולחברא ליה, בחבורא חד כדקא יאות, כמה דאת אמר, (תהלים קלט) ותאחזני ימינך, וכתוב (שיר השירים ב) וימינו תחבקני, ועל דא בי תמכה ימינך.

וכד אחיד ביה בקדשא ברוך הוא, כדין פתיב, (שם) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. ואיהו יחודא חד וחבורא חד, וכד איהו חבורא חד, כדין אתמלא ההוא דרגא דיליה ואתברכא.

וכד אתמליין כל אינון רהטין, אתמליין לארבע סטרין דעלמא, וכלהו עדרייא אשתקין, כל חד וחד לסטריה. וכד אתא יעקב לאתקנא האי דרגא, בריר ליה סטרא דימינא, דאתחזי ליה, וסטרא אחרא דלא אתחזי ליה אתפרשת מיניה. כמה דכתיב, (בראשית ל) וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן. לבדו, הנה בלחודו, דלא ישתמש בטעוון אתרנין דבסטרין אתרנין. זכאה חולקהון דישראל, דעלייהו כתיב, (דברים יד) כי עם קדוש אתה לני אלהיך ובך בחר ה' וגו'.

ותא חזי, יעקב איהו תושבחה דאבהו, ואיהו כללא דכלהו, ובגין דאיהו כללא דכלא, בגין כך איהו קאים לאנהרא לסיהרא, דיעקב איהו קאים לאתקנא לתפלת ערבית.

וכך ההוא תקונא, איהו כדקא חזי ליה, כל אינון סטרין קדישין פלהו

מחלקם של שאר העמים. אלו הצדדים העליונים הקדושים בקדושה עליונה, ואלו צדדים טמאים בטמאות הטמאה.

והרי בארנו, שכתוב וישת לו עדרים לבדו. וישת לו - שהתקין תקונים לאמונה. לבדו - כמו שנאמר וקד בחר ה' להיות לו לעם סגלה מפל העמים. ולא שתם על צאן לבן - שלא שם חלקו וגורלו עמהם.

ועל כן יעקב, שלמות האבות, התקין סוד האמונה, והפריד חלקו וגורלו מהחלק והגורל של שאר העמים. ועל זה כתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום.

רבי אבא אמר, אשרי חלקם של ישראל, שהם עליונים על העמים עובדי כוכבים ומזלות, משום שדרגתם למעלה, והדרגות של העמים עובדי כוכבים ומזלות למטה. אלו בצד הקדושה, ואלו בצד הטמאה. אלו לימין, ואלו לשמאל.

בין שנחרב בית המקדש מה כתוב? (איכה ב) השיב אהור ימינו מפני אויב. ומשום כך כתוב הושיעה ימינך וענני. והשמאל מתגבר והטמאה מתחזקת, עד שיבנה הקדוש ברוך הוא את בית המקדש ויתקן את העולם על תקונו, ויחזרו דבריו פראוי, ויעבר צד הטמאה מן העולם. והנה נאמר, שכתוב (זכריה ג) ואת ריח הטמאה אעביר מן הארץ וגו', וכתוב (ישעיה כה) בלע המות לנצח וגו'.

וישאר הקדוש ברוך הוא לבדו, כמו שכתוב והאלילים כליל יחלף, וכתוב ונשגב ה' לבדו ביום ההוא. הוא לבדו, כמו שכתוב

בתקוונא אתקין בסטרוי, ואפריש חולקיה, מחולקא דשאר עמין. אלין סטרין עלאין קדישין בקדושה עלאה. ואלין סטרין מסאבין, במסאבן דמסאבותא.

והא אוקימנא, דכתיב וישת לו עדרים לבדו. וישת לו, דאתקין תקונין למהימנותא. לבדו, פמה דאת אמר, (ש) וקד בחר יי להיות לו לעם סגלה מפל העמים. ולא שתם על צאן לבן, דלא שוי חולקיה ועדביה עמהון.

ועל דא יעקב שלימו דאבהו, אתקין רזא דמהימנותא, ואפריש חולקיה ועדביה, מחולקא ועדבא דשאר עמין. ועל דא כתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום.

רבי אבא אמר, זפאה חולקהון דישראל, דאינון עלאין על עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות, בגין דדרגא דלהון לעילא, ודרגין דעמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות לתתא, אלין בסטרא דקדושה, ואלין בסטרא דמסאבא, אלין לימינא, ואלין לשמאלא.

בין דאתחרב בי מקדשא, מה כתיב, (איכה ב) השיב אהור ימינו מפני אויב, ובגין כך כתיב, (תהלים ס) הושיעה ימינך וענני. ושמאלא אתגבר ומסאבא אתתקף, עד דיבני קדשא בריך הוא בי מקדשא, ויתקין עלמא על תקונוי, ויהדרון מליה בדקא יאות ויתעבר סטרא מסאבא מן עלמא. והא אתמר, דכתיב (זכריה ג) ואת ריח הטמאה אעביר מן הארץ וגו', (דף קסד ע"א) וכתבי, (ישעיה כה) בלע המות לנצח וגו'.

וישתאר קדשא בריך הוא בלחודוי, פמה דכתיב, (ישעיה ב) והאלילים